

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312010986
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312010986.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného S. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného S. O., proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 24.11.2014 sp. zn. 3T/187/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného S. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Tomáš O. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným v bode 1/, 2/ z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. k § 127 ods. 12 Tr. zák. a v bode 3/ zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1/ v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX si od doposiaľ nezistených osôb na neznámom mieste v okrese D. a v mestách X. a M., v obci Q., zaobstarával presne nezistené množstvo psychotropnej látky pervitín - metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, ktorý opakovane za finančnú hotovosť alebo inú protihodnotu na základe vopred dohodnutého kontaktu distribuoval v obciach S. D., T. F., O. nad M. a v ich okolí ako aj na ďalších miestach v okrese D. najmenej desiatim osobám a to D. C., P. X., A. Q., X. O., S. W., U. X., W. O., L. O., P. P., S. P., A. P. a omamnú látku marihuana - konope, ktorú distribuoval osobám P. P., U. X., L. O. a S. P., pričom marihuana je v zmysle zákona A. rady Slovenskej republiky č. 139/1998 o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok, pričom nemal povolenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle § 4 citovaného zákona,

2/ v presne nezistenom čase dňa XX. apríla XXXX v O. neoprávnene kúpil od osoby nezistenej totožnosti mužského pohlavia omamnú látku - marihuana a psychotropné látky - pervitín a extázu, ktoré následne na rôznych miestach neoprávnene prechovával u seba až do XX.XX hod. dňa XX. apríla XXXX, kedy bol v T. pri cintoríne na križovatke M. ulice a T. ulice počas jazdy na motorovom vozidle zn. Q. C. zelenej farby, EČ: LV XXX CH z dôvodu podozrenia zo spáchania priestupku podľa zákona č. X/XXXX Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov zastavený a kontrolovaný členmi hliadky Obvodného oddelenia PZ v M., pričom bolo zistené, že od XX.XX.XXXX do XX.XX hod. je po ňom vyhlásené pátranie, preto po vykonaní prehliadky podľa § 22 odsek 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov bol podľa § 17 písmeno b/ zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov predvedený na Obvodné oddelenie PZ v Hurbanove, kde dňa 14. apríla XXXX

v čase o XX.XX hod. podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku vydal vyšetrovateľovi plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom zelenej sušenej rastlinnej látky, X ks modrých tabliet s poliacou ryhou na rube a X zatavené zrezané plastové injekčné striekačky so zrezanými modrými piestami a vykonaným expertíznym skúmaním bolo zistené, že plastové vrečko obsahovalo konope s hmotnosťou obsahujúce X XXX mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu X,X% hmotnostného, obsahujúce XXX mg tetrahydrokanabinolu, ktoré množstvo zodpovedá X až 14 jednorazovým dávkam drogy v hodnote XX,XX.-eur až XX.-eur, X ks modrých tabletiiek o celkovej hmotnosti 1 XXX mg obsahovalo MDMA o priemernej koncentrácii 38,7% hmotnostného, obsahujúce XXX mg absolútneho MDMA, ktoré množstvo zodpovedá X jednorazovým dávkam drogy v hodnote XX.-eur až XX.-eur a X injekčné striekačky obsahovali metamfetamín o celkovej hmotnosti X XXX mg s priemernou koncentráciou XX,X % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce X XXX mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá XX až XXX obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 427.-eur až X XXX.-eur, pričom podľa zákona č. XXX/XXXX Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov rastliny rodu Cannabis /konopa/ sú zaradené do I. skupiny omamných látok, tetrahydrokanabinol a P. sú zaradené do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

3/ dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. v obci A. S., okres D. počas výkonu policajnej akcie pri ktorej zasahoval aj príslušník Obvodného oddelenia PZ v Leviciach, stržm. S. Q., ktorý predpísaným spôsobom vykonával služobný zákrok spočívajúci v zastavení motorového vozidla zn. I., EČ: D šedej farby prichádzajúceho smerom od mesta S., ktorého vodičom bol S. O., pričom tento nerešpektoval ani opakované výzvy policajta na zastavenie, predmetné motorové vozidlo iba spomalil a hneď na to prudko zrýchlil smerom na zasahujúceho policajta, ktorému sa v poslednej chvíli podarilo pred rýchlo sa približujúcim motorovým vozidlom uskočiť, pričom ho zachytil ľavým spätným zrkadlom do ľavej ruky v oblasti zápästia bez spôsobenia zranenia, na čo S. O. unikal veľkou rýchlosťou smerom na obec O. nad M. a nepodarilo sa ho zastaviť ani prostredníctvom následne vykonaných opatrení a to varovného výstrelu do vzduchu a ďalších dvoch výstrelov smerujúcich na kolesá unikajúceho auta.

Za to bol obžalovanému podľa § 172 odsek XTrestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 7, § 37 písmeno h/, § 41 odsek 3 Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, uložený úhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 11 /jedenásť/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, súd zrušil výrok o vine o pokračovacom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona z rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T 150/2012 zo dňa 20.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To 92/2013 zo dňa 07.11.2013, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Zároveň podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 78 odsek 1 Trestného zákona, bolo obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 /dva/ roky, v rozsahu určenom v § 77 odsek 1 písmeno a/, b/, c/ Trestného zákona, podľa ktorého bude obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal obžalovaný odvolanie čo do výroku o vine, treste ako aj konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Odvolanie bolo odôvodnené ako obhajkyňou JUDr. Ildikó Osvaldovou, tak aj samotným obžalovaným. Obhajkyňa v písomne podanom odvolaní uviedla, že pokiaľ ide o bod 1/ rozsudku, s názorom súdu I. stupňa sa nie celkom stotožňuje z toho dôvodu, že väčšina svedkov, ktorí boli ku skutku vypočutí, nepotvrdili kúpu pervitínu resp. marihuany od obžalovaného, potvrdili iba toľko, že s obžalovaným sa dobre poznali a spoločne užívali, podľa ich názoru pervitín a marihuanu. Podľa jej názoru, konanie obžalovaného v bode 1/ nie je možné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ z dôvodu, že toto ustanovenie vyžaduje, aby páchatel' s omamnými látkami obchodoval, čo v danom prípade preukázané nebolo. Rovnako nebolo preukázané, či skutočne išlo o pervitín alebo marihuanu, keďže u obžalovaného neboli zaistené žiadne látky, ktoré by boli podrobené expertíze. Podľa jej názoru, existuje množstvo látok, ktoré majú podobný vplyv na organizmus a preto nepostačuje iba laické popísanie vplyvu látok na organizmus tak, ako to bolo urobené

vypočutými svedkami. Vzhľadom na okolnosti, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aké látky obžalovaný svedkom zadovážoval, je pochybné, či vôbec išlo o psychotropné alebo omamné látky. Pokiaľ ide o bod 2/, poukázala na to, že nie je jej zrejme, prečo súd skutok, pre ktorý už bol právoplatne odsúdený, zaradil do rozsudku a tento postup je nezvyčajný, podľa jej názoru, mal súd zrušiť iba výrok o treste a uložiť jeden spoločný trest.

K bodu 3/ namietala, že súd I. stupňa neakceptoval ani jeden návrh obžalovaného na vykonanie dôkazov a prihliadol iba na výpovede svedkov, vykonaných v prípravnom konaní, pričom obžalovaný od začiatku spáchanie tohto skutku popieral brániac sa tým, že z jeho strany nedošlo k žiadnemu násiliu a nikomu nemal úmysel ublížiť. Jeho zastavovanie hliadkou polície nebolo štandardné, keďže policajti boli v civilnom oblečení a ani vozidlo nebolo označené s názvom polícia, preto nevedel, kto boli osoby, snažiace sa ho zastaviť. Súd mal podľa nej správne skutok pod bodom 1/ kvalifikovať ako prečin ohrozovania zdravia závadnými potravinami a inými predmetmi podľa § 169 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže nebolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný nakladal s drogami. Navrhla napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 písm. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/ zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Toto odvolanie obhajkyňou bolo ešte doplnené tým, že poukázala na to, že súd I. stupňa nevykonal dôkazy, ktoré obžalovaný navrhol na pojednávaní, keď nevypočul svedkov mjr. Ing. D. W., mjr. U. W. O., mjr. P. Q. F., pplk. P. P. O., npor. H. L. a Petra M., ktorí mali vypovedať o tom, či policajná akcia, ktorá bola zameraná na jeho zadržanie, bola zákonná, či sa jednalo o riadnu policajnú akciu a kto ju schválil. Ďalej nebol zadovážený znalecký posudok z odboru dopravy za účelom posúdenia, či skutok sa mohol stať tak, ako uvádzali svedkovia. Nebola preverená dôveryhodnosť svedkov, vypovedajúcich v bode 1/. Obžalovaný vo svojom odvolaní namietal, že v bode 1/ bolo jeho konanie súdom I. stupňa nesprávne posúdené, lebo nebolo možné zistiť také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali a napĺňali skutkovú podstatu žalovaného trestného činu. Obžaloba bola postavená najmä na základe výpovedí „závislých svedkov“, pričom u nich nebolo vykonané žiadne skúmanie látok, ktoré si mali od neho zaobstarat'. Vzhľadom k tomu, nie je možné konštatovať, že manipuloval resp. distribuoval pervitín a marihuanu, pretože nikto žiadne látky neskúmal.

Podľa jeho názoru mal súd I. stupňa odmietnuť obžalobu a vec vrátiť prokurátorovi pre závažné procesné chyby, pretože nie je možné, aby súd rozhodoval na základe dôkazov, ktoré boli vykonané spôsobom odporujúcim zásadám zákonnosti. Ak by súd obžalobu riadne preskúmal a predbežne prejednal, zistil by, že neboli predložené dôkazy, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie pokiaľ ide o bod 1/ a 3/ rozsudku. Zistené pochybenia sú závažného charakteru a neumožnili teda súdu spravodlivé rozhodnutie.

Uviedol, že v prípravnom konaní neboli zabezpečené relevantné dôkazy, pretože u neho neboli zaistené žiadne omamné, psychotropné látky, jedy ani prekurzory v období, kedy sa mal dopustiť skutku pod bodom 1/ a nebolo zistené, že mal z toho finančný prospech.

Poukázal na spornosť a nezákonnosť vyhotovenia prepisov záznamov z telekomunikačnej prevádzky, pričom ani pri prijatí obžaloby sa príkaz Okresného súdu Nitra zo dňa 31.01.2012 v spise nenachádzal a bol dodaný do spisu až po roku. Okrem toho v spise nebol ani dôkaz o tom, že bol zrušený stupeň utajenia písomnosti, týkajúcej sa hore uvedených prepisov.

I napriek tomu, že súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal s týmito dôkaznými prostriedkami, podľa jeho názoru pri odpočúvaní a zaznamenávaní telekomunikačnej činnosti neboli dodržané všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 2 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách. Ani z jedného prepisu telekomunikačnej prevádzky nevyplýva a nemožno zistiť také skutočnosti, ktoré by boli významné pre trestné konanie.

Rovnako namietal, že súd opieral jeho vinu o výpoveď z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, avšak táto jeho výpoveď bola urobená za prítomnosti obhajcu JUDr. Dopiráka, ktorý za neplnenie povinnosti v súvislosti s jeho obhajobou bol disciplinárne postihnutý a preto svoju výpoveď zo dňa 23.05.2012 považuje za nepoužiteľnú.

Tvrdil, že sa priznal len z dôvodu, aby mohla byť uzatvorená dohoda o vine a treste, avšak k tejto dohode nedošlo. Taktiež namietal, že výpovede svedkov sú rovnaké s menšími „kozmetickými“ úpravami. Súd I. stupňa porušil jeho právo na obhajobu, pretože všetky ním navrhnuté dôkazy odmietol vykonať. Ďalej poukazuje na skutočnosti, že dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, neboli vykonané v súlade so zákonom a len na základe výpovedí svedkov nebolo možné rozhodnúť pokiaľ ide o bod 1/ o jeho vine. Toto odvolanie obžalovaný doplnil v tom smere, že poukázal na porušenie ľudských práv a medzinárodných zmlúv. Opätovne podrobne poukázal na výpovede svedkov vypočutých k bodu 1/ s tým, že dôkazy sú nepoužiteľné z prípravného konania, lebo ho zastupoval obhajca, ktorý mu neposkytoval profesionálnu právnu pomoc.

Namietal, že pokiaľ títo svedkovia boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní, nebolo zachované jeho právo na obhajobu, lebo ho zastupoval obhajca, ktorý neskôr bol disciplinárne postihnutý. Súd I. stupňa výpovede svedkov O. a X. vyhodnotil spôsobom takým, že vytrhol z kontextu len tú časť ich výpovedí, ktoré boli v jeho neprospech. Poukázal na to, že pokiaľ ide o bod 1/, súd I. stupňa pochybnosti o vierohodnosti ich výpovedí nemal, avšak pokiaľ ide o bod 3/, tu už vyjadril pochybnosti o pravdivosti ich výpovedí. Okrem toho tvrdil, že vypočutí svedkovia nevedeli potvrdiť ani dokázať, že látku, ktorú mali od neho, bol skutočne pervitín. Najmä pokiaľ ide o svedkyňu Nikoletu Q., táto nevedela popísať, ani aký by mala mať takáto látka účinok. Rovnako to nevedeli uviesť ani svedkovia X. Kollárová, D. C. a S. P. P. sa podrobne zaoberá hodnotením výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní a vyhodnotením ich výpovedí v rozsudku súdu I. stupňa, pričom toto hodnotenie ich výpovedí považuje za nesprávne, pretože súd I. stupňa sa nevysporiadal s rozpormi v ich výpovediach, pričom podrobne poukazuje na jednotlivé výpovede zo zápisnice z hlavného pojednávania a taktiež na judikatúru najvyššieho súdu.

V prípade, že súd I. stupňa nevykonal dôkaz výsluchom svedka P. P. a ďalšie dôkazy uvedené v návrhu na doplnenie dokazovania, porušil tým zásadu ústnosti. Je toho názoru, že pokiaľ ide o bod 1/, zostali dôvodné pochybnosti, či sa vôbec skutok stal a s prihliadnutím na zásadu in dubio pro reo mal spod obžaloby oslobodený.

Podľa jeho názoru bola porušená aj zásada rovnosti strán, pretože súd prokurátorovi umožnil vykonať aj dôkazy, ktoré neboli navrhované v obžalobe a pokiaľ on navrhol dôkazy, tieto boli zamietnuté.

Ku skutku pod bodom 3/ uviedol, že skutok tak, ako je popísaný vo výroku napadnutého rozsudku, nezodpovedá skutočnému priebehu tak, ako sa mal tento skutok stať. Tvrdil, že v obci A. S. spozoroval policajta v zelenej uniforme, ktorý mu dával znamenie na zastavenie červeným svetelným kužeľom v čase, keď bol s vozidlom v takej vzdialenosti a šiel takou rýchlosťou, že nemohol bezpečne zastaviť pred stržm. S. Q.. Hneď ako začal brzdiť, nemal ani najmenšiu šancu pred policajtom zastaviť, preto zastal pri krajnici, avšak tento policajt v uniforme už k nemu nepristúpil a vtedy nabehli k vozidlu muži v civile, ktorí sa snažili násilným spôsobom otvoriť jeho motorové vozidlo a to tak, že sa pokúšali otvoriť dvere na vozidle a po neúspešných pokusoch sa mu zbraňou pokúsili rozbiť okná na vozidle, čo u neho vyvolalo pocit strachu, že mu chcú ublížiť a preto zaradil prvý prevodový stupeň a s autom sa pohol, avšak príslušník v uniforme bol vtedy mimo jeho vozidla a teda mimo ohrozenia. Podľa jeho názoru, je nelogické tvrdenie svedkov, že príslušník v uniforme vykonával úkon na zastavenie jeho vozidla v čase násilného pokusu otvoriť toto vozidlo. Príslušníka polície Q. nemohol zasiahnuť ľavým spätným zrkadlom, pretože v čase, keď sa pohol, na boku tohto vozidla stál npor. H. F., ktorého, podľa jeho výpovede, mal jemne šuchnúť do oblasti žalúdka a ak by sa tak stalo, tak by sa ľavé spätné zrkadlo sklopilo. Súd I. stupňa taktiež nebral do úvahy celú výpoveď svedka Q., ktorá vlastne podporuje aj toto jeho tvrdenie.

Ďalej popisuje a vypočítava, akú vzdialenosť a za aký čas mohlo toto jeho vozidlo prejsť. Namietal, že súd I. stupňa nevysvetlil úvahy, akými sa spravoval, keď pri jeho zavinení konštatoval, že konal v priamom úmysle. V ďalšom poukazuje na nesprávny postup súdu I. stupňa pri výsluchu svedka Q., pretože mu poskytol k nahliadnutiu fotodokumentáciu a pri výpovedi svedok následne reprodukoval už iba údaje, ktoré mu boli poskytnuté. Rovnako tak postupoval aj pri výsluchu svedka H. F.. Navrhol, aby súd vykonal previerku jeho výpovede na mieste činu, pokiaľ ide o bod 3/ a všetky ním navrhnuté dôkazy, ktoré súd I. stupňa odmietol vykonať. Namietal tiež, že jeho sledovanie bolo nezákonné, čo súd I. stupňa ignoroval a podľa jeho názoru rozhodoval vo veci aj nezákonný sudca, pretože ten istý sudca rozhodoval aj o jeho vzatí do väzby. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený, alebo aby bola vec vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, nezistiac zákonné dôvody na postup podľa § 316 odsek 1 alebo § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanoveniami § 168 odsek 1 Trestného poriadku v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, a keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, v podrobnostiach na ne poukazuje.

Obžalovaný vo svojom odvolaní, pokiaľ ide o bod 1/, namietal, že jeho konanie nebolo súdom I. stupňa správne právne posúdené, pretože neboli zistené skutočnosti, ktoré by napĺňali skutkovú podstatu žalovaného trestného činu. Pokiaľ poukázal na skutočnosť, že obžaloba a aj rozsudok vychádzal iba z výpovede „závislých svedkov“ a nebola skúmaná vierohodnosť ich výpovedí, k tomuto odvolací súd uvádza, že výpovede vypočutých svedkov tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní korešpondujú s výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že v období od 01.10.2011 do XX.XX.XXXX predával drogu pervitín, pričom za jednu dávku drogy mu osoby, ktorým túto drogu predával, platili XX,- eur niekedy aj XX,- eur a predával ich D. C., S. P., P. X., keď tvrdil, že tejto väčšinou dával drogu zadarmo, lebo mal pre ňu slabosť a taktiež ich predával aj A. Q. a X. O.. Sám tvrdil, že drogy si zadovážoval využívaním tzv. mŕtvych schránok, keď zavola na telefónne číslo, dohodli sa na mieste, kde mu drogy nechajú a on tam nechal peniaze. Tieto skutočnosti vyplývajú jednak z výpovede svedkyne X. O., ktorá tvrdila, že s ním bola kupovať drogy niekde pri Q., kde on z vozidla vystúpil a ona ho vo vozidle čakala, pričom keď sa vrátil, priniesol v striekačke maximálne jeden kubík.

Aj svedkyňa P. X. vo svojej výpovedi potvrdila, že obžalovaný nechodil za hlavným dodávateľom drogy, ale v Q. sa mal stretávať pod mostom pri Q. s nejakým chlapcom, ktorý mu nosil pervitín a ktorý jej on tiež dával v období od októbra R. až do decembra XXXX takmer každý deň. X. U. X., S. P. a L. O. potvrdili, že od obžalovaného kupovali marihuanu. X. uviedli, že od obžalovaného kupovali pervitín a za jednu dávku platili XX,- eur. S. skutočnosti potvrdila aj A. P. a P. P..

Pokiaľ obžalovaný spochybňoval skutočnosť, že na jeho výpoveď z prípravného konania, pokiaľ ide o bod 1/, nemožno prihliadnuť z dôvodu, že ho zastupoval obhajca, ktorý neskôr bol Slovenskou advokátskou komorou disciplinárne postihnutý, potom čo obžalovaný na neho podal sťažnosť, je nutné uviesť, že pred touto výpoveďou zo dňa 23.05.2012 bol obžalovaný riadne o svojich právach poučený, jednoznačne uviedol, že pokiaľ ide o ustanoveného obhajcu JUDr. Dopiráka, s týmto súhlasil, nemal voči nemu žiadne námietky až do skončenia vyšetrovania. Táto jeho výpoveď bola vykonaná v súlade s Trestným poriadkom a preto nie je dôvod na túto výpoveď neprihliadať.

Svedkovia, ktorí boli k tomuto bodu v prípravnom konaní vypočutí, boli vypočutí po vznesení obvinenia obžalovanému a ich výpovede boli vykonané za prítomnosti obhajcu a takisto títo svedkovia boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní a pokiaľ sa aj vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní odchyľovali v podrobnostiach od výpovede z prípravného konania, odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od ich výsluchu v prípravnom konaní a následnom výsluchu na hlavnom pojednávaní, sú tieto odchýlky možné, pričom súd správne postupoval pri zistení rozdielnosti v ich výpovediach tak, že tieto výpovede v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. prečítal a rozpory odstránil.

Pokiaľ obžalovaný namietal tiež, že odposluchy hovorov a ich odpisy neboli vykonané v súlade so zákonom, tu odvolací súd jednoznačne poukazuje na to, že z prepisu záznamov telekomunikačnej prevádzky vyplýva, že obžalovaný sa s týmito osobami kontaktoval, pričom nie je možné spochybňovať, že tieto odposluchy neboli vykonané v súlade so zákonom, pretože príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky bol vydaný Okresným súdom Nitra dňa 31.01.2012 pod sp. zn. OS NR-V-10-1/2012-4Ntt4/2012 v zmysle § 115 ods. 2 Tr. por. Iba skutočnosť, že toto rozhodnutie okresného súdu bolo do spisu zadovážené až v rámci konania pred súdom I. stupňa, nespochybňuje tú skutočnosť, že boli vykonané v súlade so zákonom, pretože tomu predchádzalo rozhodnutie súdu I. stupňa.

K bodu 3/ obžalovaný namietal, že skutok, ktorý je uvedený pod týmto bodom napadnutého rozsudku, sa takýmto spôsobom nestal, pričom podrobne popísal to, že v kritický deň, keď bol zastavovaný uniformovaným policajtom, ktorý ho zastavoval červeným svetlom, tak zastavil vozidlo za ním, avšak keď sa mu snažili neznámi ľudia otvoriť dvere, dal vozidlo do pohybu a odišiel smerom na obec Kalná nad M..

Vôbec si neuvedomil ani nevšimol, že malo byť po jeho vozidle strieľané a až za obcou N. zistil, že má defekt, koleso vymenil a šiel do obce P., kde na druhý deň vozidlo, v ktorom jazdil a to I. R. predal S. W.. Bránil sa tým, že žiadnym spôsobom na príslušníka polície S. Q. predmetným vozidlom neútočil. Podľa jeho tvrdenia tento ani pri jeho vozidle nebol, pretože keď s vozidlom vyštartoval, boli tam iba osoby, ktoré boli v civilnom oblečení.

Tvrdil, že celý zákrok, podľa jeho názoru bol nezákonný, žiadal, aby boli vypočutí k tomuto ďalší príslušníci polície, ktorí mali dať k takémuto zásahu príkaz.

Správne súd I. stupňa na základe vykonaných dôkazov a to najmä na základe výpovede svedkov stržm. S. Q., kpt. P. W. a npor. H. F. ako aj por. P. Q. a tiež na základe dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v bode 3/ napadnutého rozsudku.

Svedok poškodený S. Q. jednoznačne potvrdil, že mali zastaviť vozidlo obžalovaného v obci A. S., pričom ho zastavoval on sám, bol riadne oblečený v služobnej uniforme a stál v strede cesty, kde baterkou s červeným kužeľom ukazoval smer, kde má vozidlo zastaviť. Už pri spomaľovaní tohto vozidla k nemu pristúpili príslušníci kriminálnej polície, obžalovaný však nezastavil, ale s vozidlom pridal, pričom s vozidlom smeroval na miesto, kde on stál a preto musel uskočiť. Vozidlo sa pokúšali zastaviť aj použitím strelnej zbrane a následne jeho prenasledovaním, avšak obžalovaný utiekol.

Rovnako aj z výpovedí hore uvedených svedkov vyplynulo, že obžalovaný ani na sekundu s vozidlom nezastavil, iba vozidlo spomalil a preto príslušníci polície pristúpili k nemu, avšak obžalovaný pridal a s vozidlom odchádzal smerom, kde stál poškodený Q., tohto nezrazil iba preto, že sa mu podarilo uskočiť. Všetci títo svedkovia tvrdili, že keď k vozidlu, ktoré spomaľovalo, pristúpili a kričali, aby zastavil a vypol motor, obžalovaný tieto výzvy neuposlúchol a s vozidlom odišiel. Tvrdenie obžalovaného, že nevedel, že ide o príslušníkov polície, bolo vyvrátené jednak jeho vlastnou výpoveďou, kde potvrdil, že ho zastavoval príslušník polície v uniforme a aj svedok W. O. potvrdil na hlavnom pojednávaní, že keď prechádzali cez obec A. S., zastavoval ich policajť terčom a keď spomaľovali s vozidlom, obkľúčilo ich veľa ľudí, ktorí začali búchať im do okna a kričali na nich. Obžalovaný nezastavil, šliapol na plyn a prudko s vozidlom vyrazil dopredu, pričom za sebou počuli výstrely, ale ani po tomto s vozidlom nezastavili, hoci ich prenasledovali dve autá, ktoré sa im podarilo striasť. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok U. X..

Jednoznačne však aj zo samotnej výpovede obžalovaného z prípravného konania vyplynulo, že videl, že ho zastavuje príslušník polície, ktorý bol oblečený riadne v uniforme, obžalovaný s vozidlom podľa vykonaných dôkazov vôbec nezastal iba spomalil a keď videl, že k vozidlu pristúpili ďalšie osoby, v danom prípade príslušníci kriminálnej polície, namiesto toho aby zastal, s vozidlom vyštartoval a to tak, že ohrozil poškodeného S. Q., o čom jednoznačne svedčia výpovede svedkov.

Nie je možné súhlasiť s tvrdením obžalovaného, že mal strach a bál sa, keď k nemu pristúpili cudzie osoby, pretože jeho povinnosťou bolo na znamenie príslušníka polície zastaviť a okrem toho bolo preukázané, že aj príslušníci kriminálnej polície kričali na neho, aby zastavil a z vozidla vystúpil, pričom H. F. ako P. Q. a kpt. P. W., hoci boli v civilnom odevu, boli označení žltými reflexnými páskami na rukách s nápisom F..

Na základe týchto vykonaných dôkazov ani odvolací súd nemal dôvod výpovediam týchto svedkov neveriť. Súd I. stupňa správne ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený v bode 3/ rozsudku, s ktorým sa aj odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach poukazuje na dôvody, uvedené v napadnutom rozsudku. Súd I. stupňa sa vysporiadal aj s tým, prečo odmietol vykonať dôkazy vypočutím ďalších svedkov, ktorých navrhoval obžalovaný z dôvodu, že títo neboli prítomní na mieste činu a z toho dôvodu by neuvádzali podstatné okolnosti potrebné pre rozhodnutie. Navrhovaní svedkovia mali byť vypočutí iba k tomu, kto a na základe čoho dal príkaz na túto policajnú akciu, pričom v spise sa nachádza plán policajnej akcie, ktorý je podpísaný a schválený riaditeľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru D.. Aj odvolací súd výsluch týchto svedkov, vzhľadom na uvedenú skutočnosť, považoval za nadbytočný.

Takisto ani rekonštrukcia, ktorú obžalovaný navrhoval, aj podľa názoru odvolacieho súdu v súčasnom štádiu trestného konania a vzhľadom už aj na odstup času, by nevedla k objasneniu skutočností dôležitých pre trestné konanie. Rovnako nadbytočné by bolo aj pribratie znalca z odboru dopravy.

So všetkými námietkami vznesenými obžalovaným už počas konania pred súdom I. stupňa a následne zopakované v odvolacom konaní, sa súd I. stupňa riadnym spôsobom vysporiadal a preto v podrobnostiach odvolací súd na tieto závery súdu I. stupňa poukazuje.

Nemožno spochybňovať ani dôkazy, ktoré boli vykonávané či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom konaní za prítomnosti obhajcu JUDr. Dopiráka, pretože obžalovaný začal namietat' spôsob jeho obhajoby, do ktorej súd nemá právo zasahovať až v priebehu konania pred súdom, pričom pri všetkých úkonoch vykonaných pred súdom bol prítomný aj obžalovaný, ktorý aktívnym spôsobom reagoval na výpovede vypočúvaných svedkov, na týchto mal otázky a rovnako mal k ich výpovediam aj pripomienky,

čiže proces bol vedený kontradiktórnym spôsobom. Okrem toho bola obžalovanému ustanovená ďalšia obhajkyňa, čiže jeho práva na obhajobu v celom trestnom konaní boli dodržané.

Rovnako nie je relevantná ani námietka obžalovaného, že vo veci konal nezákonný sudca, pretože Trestný poriadok nevyklučuje, aby po podaní obžaloby vo veci rozhodoval ten istý sudca, ktorý rozhodoval o vzatí obžalovaného do väzby v prípravnom konaní, pretože bolo zistené, že vec bola sudcovi pridelená prostredníctvom elektronickej podateľne náhodným výberom, o čom sa v spise nachádza aj potvrdenie. Z uvedených skutočností potom vyplýva, že vykonanými dôkazmi, ktoré boli získané a vykonané zákonným spôsobom, pokiaľ ide o bod 1/, vina obžalovaného bola jednoznačne a nepochybne preukázaná. Na základe vykonaných dôkazov súd konanie obžalovaného v bodoch 1/ a 2/ kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pretože neoprávnene predal zadovážil ako aj prechovával omamnú látku a psychotropnú látku, pričom tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách.

Bod 2/ prevzal z rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/150/2012 zo dňa 20.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/92/2013 zo dňa 07.11.2013, pretože tento bol vo výroku o vine a vo výroku o treste zrušený v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák., lebo v danom prípade išlo o jeden pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie j§ 138 písm. j/ Tr. zák.

Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v konaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; plne platí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky (§ 122 ods. 10 Tr. zák.).

Ako vyplýva z hore uvedených rozhodnutí, skutku, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno sa dopustil dňa XX.XX.XXXX až XX.XX.XXXX a skutku pod bodom 1/ od XX.XX.XXX1 do XX.XX.XXXX, teda išlo o blízku súvislosť v čase a vlastne išlo o pokračovanie v trestnom čine a teda v tom istom trestnom čine, teda že si neoprávnene zadovážoval a prechovával a v konečnom dôsledku aj predával omamné a psychotropné látky, jedy alebo prekurzory.

Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, pokiaľ ide o bod 3/, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu útoku na verejného činiteľa, pretože použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a taký čin spáchal závažnejším spôsobom - so zbraňou v zmysle § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák. S poukazom na všetky tieto skutočnosti ako aj na dôvody, ktoré uviedol súd I. stupňa v napadnutom rozsudku, potom bolo konanie obžalovaného preukázané a aj správne právne kvalifikované.

Pri ukladaní trestu súd I. stupňa postupoval podľa kritérií pri ukladaní trestov uvedených v § 34 Tr. zák. Na obžalovaného sa hľadí akoby nebol odsúdený, pričom z miesta bydliska je hodnotený ako osoba, ktorá na verejnosti vystupuje sebavedome a taktiež uviedli, že sa zaoberá distribúciou omamných látok, čo je v obci verejným tajomstvom.

Pri ukladaní trestu súd I. stupňa prihliadol na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Obžalovanému vzhľadom k tomu, že išlo o pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ukladal trest spoločný v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák. a tiež aj trest s použitím asperačnej zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák., pričom zohľadnil nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2012 zo dňa 28.11.2012 a obžalovanému ukladal trest v rozmedzí trestnej sadzby 10 až 20 rokov, keď vychádzal zo základnej trestnej sadzby pre trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým je obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., kde je trestná sadzba 10 až 15 rokov.

Trest uložený obžalovanému vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov vzhľadom na závažnosť spáchania tohto skutku a závažnosť konania obžalovaného, považoval aj odvolací súd za primeraný a zodpovedajúci zákonu, keď súd zohľadnil jednak spôsob spáchania činu, jeho zavinenie a samotnú osobu páchatel'a ako aj možnosti jeho nápravy.

Keďže bolo obžalovanému ukladaný spoločný trest, správne súd I. stupňa zrušil výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/150/2012 zo dňa 20.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/92/2013 zo dňa 07.11.2013 a celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Správne súd rozhodol aj o uložení ochranného dohľadu obžalovanému v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák., pretože ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Aj dĺžka ochranného dohľadu v trvaní 2 roky je v súlade s ustanovením § 78 ods. 1 Tr. zák.

V danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody uvedené v § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože neboli zistené žiadne také okolnosti prípadu a ani pomery páchatel'a, pre ktoré by trest ustanovený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe bol pre páchatel'a neprímerane prísny.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.